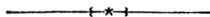

ANIMA GARBI BATEN ESAERA LASAIA.

Sendakin denak digute esaten,
 «Ganjes aldeko gaitzari,
 Edo *kolera* izena duen
 Izurri izugarriari
 Egin nai baldin badio batek
 Arriskutikan itsuri,
 Dezala bere konzienzia
 Beti sosegu iduki.»
 Gertaera bat gogoratzen zait
 Au aditzen dedanean.
 Orain ogei ta bederatzii urte
 Erri chikicho batean,
 Amarrendutzen kolera ari zan
 Jende gaīsoen artean.
 Illeak zazkit jarritzen zuti
 Egun aek oroitzean.
 Luze laburrak diran bezela
 Esku bateko beatzak,
 Ibar batean ere dirade
 Asko erri desberdiñak;
 Eta, gureak irago arren
 Naigabeak eta penak,
 Baziran beste batzuek ongi
 Jostatzen ari ziranak.
 Nola aundia dan Euskal-errian
 Pillotarako jaiera,
 Bildu ziraden, esan zutenez,
 Errenteriko plazara,
 Iru milla ta geiago gizon
 Partidua ikustera;

Pillotariak trabes, chalo ta
 Ujuakin alaitzera.
 Jokatzen ari ziran orduan,
 Baserri urrutitikan,
 Aiton gordin bat jo zuelako
 Izurriak bat batetan,
 Mutill gazte bat mendia beera
 Egiñala etorri zan,
 Esanaz: nere aita maitea
 Daukat azkenekoetan.
 Apaiz mediku biek lasterka
 Juan era ikusi zuten:
 izerdi otza eta pulsoren
 Izpirik gabe egon arren,
 Bere anima lendabiziko
 Garbitu nai izan zuen,
 Justoen bizi zerutarrean
 Sartzen utzi zezaioten.
 Mediku jaunak agindu zuen
 Guzia zuzen egiñik,
 Asi zan itzak oker esaten,
 Inñola eziñ egonik:
 Agoniako tranzean ustez
 Urbill zala igarririk,
 Estutu ziran bere umeak,
 Eta belaunikaturik,
 Asi ziraden Zeruko Santu
 Guzia erregututzen.
 Apaiza ere, ikusirikan
 Zitzazkiola sartutzen

Kokoteraño begiak eta
 Ezpañak ere oritzen,
 Asi zitzaion liburutikan
 Azken itzak zuzendutzen.
 Ustekabetan argialdi bat
 Agure buru zuriak
 Izandu zuen; eta alchaturik
 Orduan ume guziak,
 Ekar zioten ollo salda ta
 Zituzten jaki guriak;
 Baña, etzuen salda piska bat
 Besterik artu eriak.
 Sendatu dediñ, zioten esan,
 Geiago artu dezake:
 —Eskerrikasko; zeren geiegi
 Baldin artuko banuke,
 Zukarra berri berritotikan
 Nigan jabetu liteke.—

¿Zér dio? zion, esan apaizak:
 —¿Berorri emengo alde?
 Lo kuluskaren ondoren ustez
 Piska bat obetoago:—
 —Ala da, gaitzak obero dio
 Eman, eta lasai bego.—
 —Apaiza Jauna: ¿Zenbat ez dira
Errenterian egongo,
Berorri eta ni gaudela baña
Ipurdian estuago?—
 Irakurleak pensa dezake,
 Zer barren lasaia zuan
 Modu onetan mintzatzen zanak
 Eriotzako orduan.
 Dukarik gabe, aren animak
 Zikintasunik etzuan,
 Eta merezi zuen saria
 Izango zuen Zeruan.

CLAUDIO DE OTAEGUI.

REGLAMENTO

PUBLICADO EN 1868 POR LA DIPUTACION FORAL DE GUIPÚZCOA

PARA LA PESCA EN LOS RIOS Y ARROYOS DE ESTA PROVINCIA.

Policía.

ARTÍCULO 1.º Mientras se resuelva si ha de permitirse ó no la existencia ó formacion de nasas y empalizadas en los rios, se prohíbe la colocacion de las mismas en términos de que obstruyan la libre circulacion de las embarcaciones y de los salmones, truchas y otros peces.

El espacio destinado a esta circulacion, será siempre el de mayor fondo, y en ningun caso será menor que la tercera parte de la anchura de los rios, si esta tercera parte es suficiente al paso de las embarcaciones y de la pesca.